

Sygn. akt I C 1553/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 03 lutego 2017r.

Sąd Rejonowy w Słupsku I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodnicząca: SSR Barbara Nowicka

Protokolant: starszy sekretarz sądowy E. B.

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 03 lutego 2017 r. w S. sprawy

z powództwa **B. (...) Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego w G.**

przeciwko **L. B.**

o zapłatę

I. oddała powództwo;

II. nakazuje ściągnąć od powoda B. (...) Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego w G. na rzecz Skarbu Państwa- Sądu Rejonowego w Słupsku kwotę 706,57 zł (siedemset sześć złotych i 57/100) tytułem zwrotu wyłożonych wydatków;

III. zasądza od powoda B. (...) Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego w G. na rzecz pozwanego L. B. kwotę 617,00 zł (sześćset siedemnaście złotych i 00/100) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt I C 1553/15

UZASADNIENIE

P. (...)w G. wniósł w dniu 05.02.2015 r. (data wpływu) o zasądzenie od pozwanego L. B. kwoty 2.659,75 zł wraz z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności aktualnej wysokości stopy kredytu lombardowego NBP od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty.

Wniósł nadto o zasądzenie zwrotu kosztów procesu, w tym 600,00 zł kosztów zastępstwa procesowego, 17,00 zł opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.

Na uzasadnienie powód argumentował, iż w księgach rachunkowych funduszu na dzień 22.01.2015 r. widniało zadłużenie L. B. w kwocie: 1.033,03 zł tytułem kapitału, 1.194, 05 zł tytułem odsetek i 432,67 zł tytułem kosztów, z tytułu umowy o kartę kredytową zawartej w dniu 27.11.2007 r. Cała kwota wskazanego zadłużenia była wymagalna. Nadto wskazywał, że fundusz był uprawniony do naliczania w księgach rachunkowych odsetek umownych w wysokości równej czterokrotności aktualnej wysokości stopy kredytu lombardowego NBP, która na dzień wniesienia pozwu wynosiła 12,00 % w skali roku. Z uwagi na fakt, iż L. B. nie uiścił na rzecz B. (...) Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego zamkniętego żadnej kwoty, skierowanie sprawy na drogę sądową stało się konieczne i uzasadnione.

W dniu 19.02.2015 r. referendarz sądowy w Sądzie Rejonowym w Elblągu, sygn. akt X Nc 4440/15, wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym, uwzględniający w całości żądanie pozwu (k. 22).

Pozwany L. B. w sprzeciwie z dnia 23. 03.2015 r. (data nadania), będąc reprezentowany przez radcę prawnego, wniósł od powyższego nakazu zapłaty sprzeciw, w którym podniósł nie wykazanie istnienia roszczenia, albowiem B. (...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty w G. nie złożył dokumentów na które powołał się w treści pozwu. Nadto zgłosił zarzut przedawnienia roszczenia, z uwagi na zawarcie umowy w 2007 r. oraz zarzut niewłaściwości miejscowej sądu.

Postanowieniem z dnia 14.05.2015 r. Sąd Rejonowy w Elblągu stwierdził swoją niewłaściwość miejscową i sprawę przekazał do Sądu Rejonowego w Słupsku.

Pełnomocnik powoda w odpowiedzi na sprzeciw z dnia 22.09.2015 r. wskazał, iż dochodzone roszczenie wynika z umowy o wydanie karty zawartej w dniu 15.06.2007 r. przez pozwanego L. B. z (...) Bankiem (...) Spółka Akcyjną z siedzibą w W. o nr (...). Wobec braku reakcji pozwanego na wezwania do dobrowolnej spłaty należności wierzyciel pierwotny wystawił bankowy tytuł egzekucyjny, któremu została nadana klauzula wykonalności. Wobec powyższego wierzyciel pierwotny złożył wniosek o wszczęcie postępowania egzekucyjnego, które - pomimo dokonania w jego ramach szeregu czynności egzekucyjnych - nie doprowadziło do wyegzekwowania świadczenia, zaś postępowanie egzekucyjne zostało umorzone.

Odnosząc się do podnoszonego przez L. B. zarzutu niewykazania istnienia wobec niego wierzytelności po stronie powoda, argumentował, iż powód roszczenie dochodzone pozwem nabył na mocy umowy sprzedaży wierzytelności z dnia 19.12.2013 r., z zawartej z Bankiem (...) Spółką Akcyjną, natomiast cesja wierzytelności wynikającej z tej umowy została zawarta w dniu 17.01.2014 r. Pozwany L. B. został o tym fakcie zawiadomiony pismem z dnia 21.02.2014r. Na mocy umowy cesji została przez powoda nabyta wierzytelność w kwocie 2.504,20 zł, na którą składały się: kapitał w kwocie 1.033,03 zł, odsetki umowne banku w kwocie 1.038,50 zł, koszty sądowe i egzekucyjne w wysokości 307,67 zł oraz pozostałe koszty banku w wysokości 125,00 zł. Nadto od dnia zawarcia umowy cesji wierzytelności do dnia wystawienia wyciągu z ksiąg rachunkowych banku naliczane były odsetki od zaległości z tytułu kapitału, tzw. odsetki dynamiczne B., w wysokości odsetek ustawowych, które na dzień wniesienia pozwu wyniosły 155,55 zł. Po zsumowaniu wszystkich dochodzonych należności, w pozwie domagał się zapłaty kwoty 2.659,75 zł. Powyższe okoliczności jego zdaniem, wykazane zostały złożonymi do akt dokumentami w postaci: umowy sprzedaży wierzytelności wraz z załącznikiem potwierdzonej za zgodność z oryginałem przez fachowego pełnomocnika, wyciągu z ksiąg rachunkowych funduszu będącego dokumentem prywatnym, który na mocy art. 245 k.p.c. stanowi pełnoprawny środek dowodowy, tym bardziej, że zawiera on wszystkie podmiotowo i przedmiotowo istotne elementy definiujące wierzytelność, jak również podstawę nabycia wierzytelności. Jednocześnie wskazał, iż umowa sprzedaży wierzytelności zawarta z Bankiem (...) Spółką Akcyjną z siedzibą w W., została przedłożona z cenzurowanymi częściami tekstu, gdyż zawierała poufne klauzule handlowe, które nie miały żadnego znaczenia dla mającego zapaść rozstrzygnięcia, a mogły narazić B. (...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty w G. na szkodę. Nadto wskazał, iż to na stronie pozwanej spoczywa ciężar dowodu udowodnienia okoliczności uzasadniających oddalenie powództwa, co znalazło odzwierciedlenie w wyroku Sądu Najwyższego z dnia 20.12.2006 r., sygn. akt. IV CSK 299/06.

W przedmiocie dochodzenia odsetek wskazał, że łączna kwota zadłużenia uzyskana została poprzez kapitalizację wszystkich kwot składowych, a następnie powód wniósł o zasądzenie odsetek ustawowych od kwoty 382,20 zł od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty.

W kwestii podniesionego zarzutu przedawnienia pełnomocnik powoda argumentował, iż jego roszczenie nie uległo przedawnieniu, albowiem zgodnie z art. 117 § 1 k.p.c. roszczenia majątkowe, w tym wynikające z umowy o kartę kredytową, ulegają przedawnieniu z upływem dwuletniego terminu określonego w art. 6 ustawy z dnia 12.09.2012 r. o elektronicznych instrumentach płatniczych (Dz. U. nr 169, poz. 1385), którego bieg rozpoczyna się od dnia, w którym roszczenie stało się wymagalne. Nadto zgodnie z art. 123 § 1 k.p.c. w niniejszej sprawie bieg przedawnienia został skutecznie przerwany w dniu 03.12.2010 r. na skutek wydania postanowienia o nadaniu klauzuli wykonalności

na Bankowy Tytuł Egzekucyjny wystawiony na pierwotnego wierzyciela, a następnie w dniu 16.06.2011 r. na skutek wydania postanowienia o umorzeniu postępowania egzekucyjnego oraz poprzez wniesienie pozwu w niniejszej sprawie.

Ustosunkowując się natomiast do zarzutu pozwanego dotyczącego nie otrzymania korespondencji, pełnomocnik powoda wyjaśnił, iż wszelka korespondencja kierowana była do pozwanego na adres tożsamy ze wskazanym w sprzeciwie od nakazu zapłaty. Jeżeli jednak pozwany zmienił adres zamieszkania, to winien był o tym fakcie zawiadomić pierwotnego wierzyciela, gdyż to jego obciąża obowiązek dołożenia należytej staranności przy wykonaniu zobowiązania, który obejmuje również podjęcie działań przez pozwanego w celu zasięgnięcia informacji o stanie swojego zadłużenia i współdziałaniu z wierzycielem w celu wykonania zobowiązania. Nadto nie poinformowanie L. B. o umowie cesji wierzytelności miałyby znaczenie jedynie w sytuacji spełnienia zobowiązania do rąk zbywcy, jednakże taka sytuacja nie miała miejsca w niniejszej sprawie.

Odnosząc się do treści pisma powoda z dnia 22.9.2015 r., pełnomocnik pozwanego wskazał, iż B. (...) Niestandardyzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty w G. nie wykazał istnienia roszczenia, albowiem sama umowa o kartę kredytową nie formułuje żadnego zobowiązania, lecz daje jedynie potencjalną możliwość uzyskania kredytu. Powód nie udowodnił, że L. B. z kart korzystał oraz, że ją otrzymał, nadto nie wykazał jakie transakcje dokonywane były rzeczoną kartą kredytową, na jakie kwoty i w jakiej dacie. Zaznaczył, iż wymagalność należności z karty nie nastąpiła z chwilą wypowiedzenia umowy, lecz z chwilą upływu terminu wskazanego na comiesięcznym wyciągu. Podniósł również, że roszczenie uległo przedawnieniu jeszcze przed wydaniem bankowego tytułu egzekucyjnego i nadaniem mu klauzuli wykonalności. Nadto argumentował, iż bezpośredni wpływ na ustalenie biegu terminu przedawnienia ma okoliczność, czy w toku postępowania egzekucyjnego pierwotny wierzyciel podejmował niezbędne czynności egzekucyjnego, jeśli bowiem takich nie podejmował, może się okazać, że egzekucja uległa umorzeniu znacznie wcześniej niż wynika to z postanowienia komornika, na skutek bezczynności pierwotnego wierzyciela.

Pełnomocnik powoda ustosunkowując się do twierdzeń pozwanego, w piśmie z dnia 12.01.2016 r. podtrzymał swoje dotychczasowe twierdzenia zawarte w piśmie procesowym z dnia 22.09.2015 r. (data nadania pisma), a nadto stwierdził, iż kwoty podane na rozliczeniu wierzytelności, na wyciągu z ksiąg rachunkowych powoda, wyciągu z załącznika do umowy cesji wierzytelności, wyciągu z rachunku karty kredytowej i Bankowym Tytułem Egzekucyjnym dotyczące wysokości i składowych zadłużenia, są ze sobą zgodne. W roszczeniu powoda objętym żądaniem pozwu nie ma zatem sprzeczności.

Nadto wskazał, że wystawiony wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu, jako dokument prywatny, jest samodzielnym środkiem dowodowym, którego moc sąd będzie oceniał według zasad określonych w art. 233 § 1 k.p.c. Obrazuje on stan zadłużenia pozwanego na dzień 22.01.2015 r., z tym że w wyciągu tym, powód zsumował wszystkie kategorie odsetek oraz koszty. Następnie, powód zsumował wszystkie wskazane w treści pozwu kwoty, dokonując tym samym kapitalizacji roszczenia i od skapitalizowanej w ten sposób kwoty roszczenia, powód żądał w pozwie odsetek umownych w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Pozwany L. B., zwany dalej Klientem, na podstawie złożonego w dniu 13.07.2007 r. Wniosku o wydanie Karty Kredytowej C. V. Silver, w dniu 27.11.2007 r. zawarł umowę o kartę kredytową C. z Bankiem (...) Spółką Akcyjną z siedzibą w W., zwanym dalej Bankiem.

W § 1 ust. 1 umowy strony ustaliły, że Bank wyda klientowi Kartę uprawniającą do dokonywania transakcji w ramach limitu kredytu na warunkach określonych w Umowie oraz Regulaminie.

W § 4 ust. 2 i § 7 ust. 12 Regulaminu (...) Banku (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. Klient był zobowiązany do spłaty co najmniej minimalnej kwoty do zapłaty, w wysokości wskazanej w wyciągu. Spłata powinna nastąpić nie później niż

w terminie wskazanym w wyciągu, który nie mógł być dłuższy niż 24 dni od daty wystawienia przez Bank wyciągu. Klient spłacał całość zadłużenia najpóźniej następnego dnia po upływie okresu wypowiedzenia umowy.

Zgodnie z zapisami § 6 ust. 1 umowy Bank był uprawniony do pobierania opłat i prowizji określonych w Tabeli Opłat i Prowizji (załącznik nr 2 do Regulaminu) oraz odsetek określonych w Tabeli Oprocentowania (załącznik 3 do Regulaminu) obowiązujących w dniu zawarcia umowy. Opłaty, prowizje i stopy procentowe mogły ulec zmianie zgodnie z § 7.

W § 6 ust. 2 wskazano, że Bank obciąży Klienta kwotą opłaty rocznej, określonej w Tabeli Opłat i Prowizji, niezwłocznie po wydaniu karty i udostępnieniu ją w W. udostępnionym Klientowi.

W § 6 ust. 4 wskazano sposób naliczania odsetek, w ten sposób, że Bank był upoważniony do naliczania odsetek od kwot wszystkich transakcji w wysokości określonej w Tabeli Oprocentowania za każdy dzień, począwszy od dnia dokonania transakcji, aż do dnia całkowitej spłaty zadłużenia. Odsetki od transakcji bezgotówkowych nie były pobierane, jeżeli zadłużenie zostało spłacone przed upływem terminu wskazanego w wyciągu, który nie mógł być krótszy niż 24 dni od dnia wystawienia przez Bank wyciągu. W przypadku nie dokonania spłaty minimalnej Kwoty do zapłaty w terminie wskazanym powyżej, Bank mógł rozpocząć dochodzenie należności.

dowód: wniosek o wydanie Karty Kredytowej C. V. Silver /k. 11, 24 akt IX Co 7066/10/, umowa pożyczki gotówkowej /k. 56 akt i 12 akt IX Co 7066/10/, (...) Banku (...) Spółki Akcyjnej w W. wraz z załącznikami /k. 24, 13 – 17 akt IX Co 7066/10, k. 192 - 197 akt/.

Na skutek nie wywiązywania się przez L. B. z obowiązku spłaty zadłużenia wynikającego z umowy karty kredytowej, w dniu 30.09.2010 r. Bank (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. wystawił bankowy tytuł egzekucyjny nr (...), w którym wskazał na wymagalne zadłużenie dłużnika L. B., wynikające z umowy o Kartę Kredytową C. z dnia 27.11.2007 r. w kwocie 1.280,75 zł, z tytułu niespłaconego kredytu wraz z odsetkami umownymi naliczanymi zgodnie z (...) Banku (...) Spółki Akcyjnej w W., w wysokości 19,72 % rocznie od kwoty 1.280,75 zł, liczonymi za okres od dnia 17.04.2010 r. do dnia faktycznej zapłaty.

dowód: bankowy tytuł egzekucyjny /k. 24 akt IX Co 7066/10, k. 57 akt głównych/.

W dniu 12.10.2010 r. pierwotny wierzyciel – Bank (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. złożył wniosek o nadanie klauzuli wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu, wystawionemu w dniu 30.09.2010 r. przeciwko L. B..

dowód: wniosek o nadanie klauzuli wykonalności wraz z załącznikami /k. 2 -23 w aktach sprawy IX Co 7066/10/.

Postanowieniem z dnia 03.12.2010 r. Referendarz Sądowy w Sądzie Rejonowym w Słupsku Wydział IX Cywilny w sprawie o sygn. akt IX Co 7066/10 nadał bankowemu tytułowi egzekucyjnemu nr (...) z dnia 30.09.2010 r. wystawionemu przez wierzyciela Bank (...) Spółkę Akcyjną z siedzibą w W., z którego wynika wymagalne zadłużenie dłużnika L. B., z tytułu umowy kredytu z dnia 27.11.2007 r., w łącznej kwocie 1.280,75 zł z odsetkami umownymi w wysokości 19,72 % w stosunku rocznym od dnia 17.04.2010 r. do dnia zapłaty, ograniczeniem egzekucji do kwoty 50.000,00 zł. klauzulę wykonalności oraz zasądził od dłużnika L. B. na rzecz wierzyciela Banku (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. kwotę 144,00 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania.

dowód: postanowienie SR w Słupsku z dn. 03.12.2010 r. sygn. akt IX Co 7066/10 /k. 24 i 25 oraz k. 58 w aktach głównych/.

Bank (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. w dniu 29.03.2011 r. wystąpił do Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Słupsku o wszczęcie egzekucji na podstawie bankowego tytułu egzekucyjnego zaopatrzonego w klauzulę wykonalności przeciwko L. B..

dowód: wniosek o wszczęcie egzekucji wraz z załącznikami /k. 1 – 9 akt egzekucyjnych Km 1692/11, k. 59 – 63 akt głównych/.

Pismem z dnia 08.07.2013 r. Bank (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. wniósł o umorzenie postępowania egzekucyjnego, w przypadku dalszej bezskutecznej egzekucji. Postanowieniem z dnia 24.07.2013 r. Komornik sądowy przy Sądzie Rejonowym w Słupsku S. B. umorzył postępowanie egzekucyjne na podstawie art. 824 § 1 pkt. 3 k.p.c.

dowód: pismo Banku (...) S.A. z siedzibą w W. /k. 46 akt Km 1692/11/, postanowienie z dnia 24.07.2013 r. Komornika sądowego przy Sądzie Rejonowym w Słupsku S. B. /k. 47 akt Km 1692/11 i k. 64 akt głównych/.

W dniu 19.12.2013 r. powód zawarł z Bankiem (...) Spółką Akcyjną z siedzibą w W. umowę sprzedaży wierzytelności, na podstawie której bank przeniósł na powoda przysługujące mu wierzytelności, w tym wierzytelność wobec L. B., wymienione w załączniku nr 1 do umowy. W załączniku wskazano, że zadłużenie całkowite L. B. wynosiło 2.504,20 zł, w tym kapitał 1.033,03 zł, odsetki 1.038,50 zł, opłaty 125,00 zł i koszty postępowania sądowego i egzekucyjnego 307,67zł.

dowód: umowa przelewu wierzytelności z dn. 19.12.2013 wraz z załącznikami /k. 65-77 akt/, załącznik na /k. 78 akt/.

Pismem z dnia 21.02.2014 r. Bank (...) S.A. z siedzibą w W. poinformował L. B. o zawarciu w dniu 19.12.2013 r. cesji wierzytelności wynikającej z umowy o Kartę Kredytową o nr (...) na rzecz B. (...) Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego z siedzibą w G.. W piśmie z dnia 21.02.2014 r. powód informował pozwanego L. B. o wysokości zadłużenia powstałego w wyniku nieterminowej spłaty z tytułu umowy o Kartę Kredytową z dnia 27.11.2007 r., które na dzień 21.02.2014 r. wynosiło 2.520,05 zł

dowód: zawiadomienie Banku (...) S.A. w W. z dnia 21.02.2014 r. /k. 81/, pismo funduszu sekurytyzacyjnego z dnia 21.02.2014 r. /k. 79/.

W dniu 22.01.2015 r. B. (...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w G. wystawił wyciąg z ksiąg rachunkowych.

dowód: wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego z dnia 22.01.2015 r. /k. 5 /.

Wymagalna na dzień 21.01.2015r. należność pozwanego L. B., wobec powoda B. (...) Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego w G., przy uwzględnieniu wpłat w postępowaniu egzekucyjnym w wysokości 37,93 zł, wynosiła 2.615,73 zł.

dowód: pisemna opinia biegłej z zakresu finansów i rachunkowości (...) /k. 224 – 242/.

Sąd zważył co następuje:

Powództwo podlegało oddaleniu.

Na gruncie zgłaszanych w toku sprawy twierdzeń i zarzutów stron trzeba było w pierwszej kolejności zauważyć, iż nie było pomiędzy nimi sporu co do faktu zawarcia umowy pożyczki pomiędzy stroną pozwaną, a poprzednikiem prawnym powoda. Strona pozwana podniosła zarzut nieudowodnienia roszczenia oraz przedawnienia roszczenia.

Odnosząc się w pierwszej kolejności do zarzutu braku wykazania zasadności roszczenia należy wskazać, iż w myśl ogólnej zasady wyrażonej w art. 6 k.c. ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie która z faktu tego wywodzi skutki prawne. Zgodnie z obowiązującą procedurą cywilną nie do sądu należy zarządzanie dochodzeń w celu uzupełnienia lub wyjaśnienia twierdzeń stron i wykrycia środków dowodowych pozwalających na ich udowodnienie. Innymi słowy sąd nie jest zobowiązany do przeprowadzania z urzędu dowodów zmierzających do wyjaśnienia okoliczności spornych

dla rozstrzygnięcia sprawy (art. 232 kpc). Obowiązek przedstawiania dowodów spoczywa bowiem na stronach (art. 3 kpc), a ciężar udowodnienia faktów mających dla rozstrzygnięcia sprawy istotne znaczenie (art. 227 kpc) spoczywa na tej stronie, która z faktów tych wywodzi skutki prawne.

Przenosząc powyższe spostrzeżenia na grunt niniejszej sprawy, wskazać należy, że to na powódzie ciążył obowiązek udowodnienia zasadności dochodzonego roszczenia. Stwierdzić zatem należy, iż niewątpliwie powód poprzez złożenie do akt umowy o Kartę Kredytową C., wyciągów z rachunku karty kredytowej, umowy przelewu wierzytelności wraz z załącznikami, wyciągu z ksiąg rachunkowych Banku (...) S.A. z siedzibą w W., zawiadomienia o przelewie wierzytelności z dnia 21.02.2014 r., wykazał iż przysługuje mu co do zasady roszczenie wobec pozwanego L. B. i że posiada legitymację do wytoczenia powództwa. Sąd uznał również, iż wbrew twierdzeniom strony pozwanej, powód wykazał również, iż pozwany korzystał z przyznanego mu limitu karty kredytowej, mimo braku pisma potwierdzającego otrzymanie przez pozwanego karty. Badając wysokość dochodzonego roszczenia, kwestionowaną przez stronę pozwaną, Sąd uwzględnił wniosek dowodowy powoda i postanowieniem z dnia 17.06.2016 r. dopuścił dowód z opinii biegłego z zakresu finansów i rachunkowości, celem ustalenia poprawności wyliczenia zadłużenia na dzień wniesienia pozwu, a w szczególności naliczenia odsetek karnych i za opóźnienie, przy uwzględnieniu wpłat dokonanych w postępowaniu egzekucyjnym. Na podstawie powyższej opinii, która nie była kwestionowana przez strony procesu, Sąd ustalił, iż wysokość dochodzonego roszczenia w niniejszej sprawie winna wyznaczać kwota 2.615,73 zł.

W tej sytuacji uzasadnionym stało się przyjęcie, iż roszczenie zostało w przeważającym zakresie wykazane przez stronę powodową zarówno co do zasady, jak i wysokości. Skutecznym natomiast w toku prowadzonego postępowania okazał się podniesiony przez stronę pozwaną zarzut przedawnienia.

Zgodnie z treścią art. 118 kc jeżeli przepis szczególny nie stanowi inaczej, termin przedawnienia wynosi lat dziesięć, a dla roszczeń o świadczenia okresowe oraz roszczeń związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej - trzy lata. Wskazać należy, iż w ocenie Sądu roszczenie z tytułu umowy Karty Kredytowej C. podlegało 2- letniemu okresowi przedawnienia jako roszczenie wynikające z art. 6 ustawy z dnia 12.09.2002 r. o elektronicznych instrumentach płatniczych (Dz. U. nr 169, poz. 1385). Jak wynika z Bankowego Tytułu Egzekucyjnego, wystawionego w dniu 30.09.2010 r. przez poprzednika prawnego powoda – Bank (...) S.A. z siedzibą w W., należność dochodzona niniejszym pozwem była wymagalna co najmniej od dnia 17.04.2010 r.

W toku procesu pełnomocnika powoda argumentował, iż roszczenie powoda nie uległo przedawnieniu, albowiem bieg przedawnienia został skutecznie przerwany w dniu 03.12.2010 r. na skutek wydania postanowienia o nadaniu klauzuli bankowemu tytułowi egzekucyjnemu, w dniu 24.07.2013 r. na skutek wydania postanowienia o umorzeniu postępowania egzekucyjnego oraz poprzez wniesienie pozwu w niniejszej sprawie.

Celem dokonania rozstrzygnięcia skuteczności podniesionego zarzutu przedawnienia należało dokonać analizy, czy wskazane przez powoda zdarzenia spowodowały przerwanie biegu przedawnienia. Problematyka uprawnienia funduszu sekurytyzacyjnego do powoływania się na przerwę biegu przedawnienia spowodowaną przez Bank na podstawie bankowego tytułu egzekucyjnego była oceniana w orzecznictwie niejednolicie.

Kwestię tę rozstrzygnął Sąd Najwyższy **w uchwale z dnia 29.06.2016 r.**, sygn. akt III CZP 29/16 (LEX: 2067028) wskazując, iż **nabywca wierzytelności niebędący bankiem nie może powoływać się na przerwę biegu przedawnienia spowodowaną wszczęciem postępowania egzekucyjnego na podstawie bankowego tytułu egzekucyjnego zaopatrzonego w klauzulę wykonalności (art. 123 § 1 pkt 2 k.c.).**

W uzasadnieniu tej uchwały Sąd Najwyższy argumentował, iż przerwanie biegu przedawnienia na podstawie art. 123 § 1 pkt 1 k.p.c. następuje, co do zasady, tylko pomiędzy stronami postępowania, jeżeli z istoty łączącego je stosunku prawnego wynika, że są materialnie zobowiązane lub uprawnione, a więc skutek przerwania zachodzi tylko w podmiotowych i przedmiotowych granicach czynności podjętej przez wierzyciela. Ponieważ uprawnienie do wystawienia bankowego tytułu egzekucyjnego przysługiwało jedynie bankom i tylko na ich rzecz mogła być nadana klauzula wykonalności, nadanie klauzuli na rzecz cesjonariusza nie będącego bankiem nie było dopuszczalne.

Wniosek o wszczęcie egzekucji wywołuje zatem skutek przerwy wtedy, gdy pochodzi od wierzyciela wskazanego w tytule egzekucyjnym, na rzecz którego została wydana klauzula wykonalności; **nie jest bowiem wystarczająca tożsamość wierzytelności lecz konieczna jest również identyczność osób, na rzecz których czynność ta została dokonana**. Skutki prawne postępowania egzekucyjnego wszczętego na podstawie bankowego tytułu wykonawczego związane są więc tylko z podmiotami w nim uczestniczącymi na podstawie tego tytułu w granicach podmiotowych i przedmiotowych ukształtowanych treścią klauzuli wykonalności. Sąd Najwyższy wskazał zatem, iż nabywca wierzytelności nie będący bankiem nabywa wierzytelność w swej treści i przedmiocie tożsamą z wierzytelnością zbywającego banku, ale **nie wchodzi w sytuację prawną zbywcy wywołaną przerwą biegu przedawnienia i rozpoczęciem biegu na nowo**. Czynność wszczęcia postępowania egzekucyjnego przez bank wywołuje materialnoprawny skutek przerwy biegu przedawnienia jedynie w stosunku do wierzyciela objętego bankowym tytułem wykonawczym, natomiast nabywca wierzytelności nie będący bankiem, nawet jeżeli nabycie nastąpiło po umorzeniu postępowania egzekucyjnego na podstawie art. 824 § 1 pkt 3 k.p.c. i rozpoczęciu biegu terminu przedawnienia w stosunku do banku na nowo, nie może się powołać na przerwę biegu przedawnienia wywołaną wszczęciem postępowania egzekucyjnego przez pierwotnego wierzyciela będącego bankiem.

Podzielając w zupełności przekonujące stanowisko Sądu Najwyższego należało zatem dojść do wniosku, iż powód jako podmiot niebędący bankiem nie mógł się skutecznie powołać na przerwanie biegu przedawnienia poprzez nadanie klauzuli wystawionemu przez poprzednika prawnego powoda – Bank (...) S.A. - bankowemu tytułowi egzekucyjnemu oraz poprzez wydanie postanowienia o umorzeniu postępowania egzekucyjnego toczącego się na wniosek tego podmiotu.

Mając zatem na względzie, iż roszczenie dochodzone niniejszym pozwem stało się wymagalne najpóźniej z dniem wystawienia przez Bank (...) S.A. z siedzibą w W. bankowego tytułu egzekucyjnego (tj. z dniem 30.09.2010 r.), stwierdzić należy, iż roszczenie to uległo przedawnieniu przed wniesieniem pozwu w niniejszej sprawie, i to zarówno przy założeniu trzyletniego, jak i dwuletniego okresu przedawnienia.

Uznając zatem za trafny podniesiony przez stronę pozwaną zarzut przedawnienia roszczenia Sąd oddalił powództwo, o czym orzekł jak w punkcie pierwszym sentencji wyroku.

W związku z oddaleniem powództwa, Sąd zgodnie z art. 113 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych z dnia 28 lipca 2005 r. (Dz.U. Nr 167, poz. 1398) orzekł w punkcie drugim o ściągnięciu od powoda na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Słupsku kwoty 706,57 zł, mając na uwadze, że koszty związane ze sporządzeniem opinii biegłej i wypłatą wynagrodzenia za wyszukanie akt egzekucyjnych łącznie wyniosły 1.006,57zł i zostały wypłacone tymczasowo ze Skarbu Państwa, a zaliczka wpłacona przez powoda na wydatki związane z wynagrodzeniem biegłej wyniosła 300,00 zł.

O kosztach procesu w punkcie trzecim wyroku Sąd orzekł na podstawie art. 98, 99 k.p.c. w związku § 6 ust. 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu z dnia 28 września 2002 r. (Dz.U. Nr 163, poz. 1349) i zasądził od powoda na rzecz pozwanego 617,00 zł.